

Ein dómur yvir borgarliga landsstýrið:

Ongan ídnaðar-politikk — bert tilvildarpolitikk

» — Eg havi ongan ídnaðarpolitikk ført øll hesi árin í Tinganesi. Hetta vóru orð lógmans herfyri. Og tí skal eg so sanniliga geva honum rætt í. Tilvildin hevur rátt øll hesi árin. Fyrst nei til stuðul til eitt taravirki, síðani ja til stuðul til ein Giljanes, ja til ein Reynsatind og ja til ein Gullfinn. Síðani nei til stuðul til Norrønu, og aðrir máttu taka um endan. Einasta grótvirki í landinum lat aftur undir hesum landsstýrinum. Har so pengar verða latnir úr almennum grunnum fylgja als ongar treytir við. Leiðslurnar sleppa at brúka sum teimum lystir. Tilvild lógmans ræður.

minni um eina nýskapandi roynd innan føroyskan ídnað, ið ikki fekk tann neyðuga stuðulin frá landsins myndugleikum.

Hjálp til sjálvhjálp.

Taravirkinum tørvaði tá nakrar milliónir kr. fyri at kunna koyra víðari. Tað segði landsstýrið nei til at gjalda.

Norrøna

Johan Niclasen visir síðani til aktuella dæmið

við Norrønu. Her hava landsins myndugleikar avgjørt at pumpa millión eftir millión í eitt felag, sum í dag als ikki gevur tey mongu arbeidsplass, sum so vakurt varð tosað um í byrjanini. — Sanniliga vera tað dýr arbeidsplass fyri skjótt 160 mill. kr. Eg haldi okkurt er heilt galið ið okkara samfelag, um eitt tilíkt felag skal fáa so stóra hjálp uttan at teir, sum hava verið atvoldin til so stórt hall, skulu merkja avleiðingarnar.

— Eg havi lisið samrøðuna sum Sosialurin hevði við Óla Hammer, stjóra í Smyril Line. Eg havi als einki imóti tiltakinum Norrønu, tvørturimóti metti eg hetta kundi vera til stórt gagn fyri føroyska samfelagið. Men hvørjir hava so ráðgevararnir verið, tá tað gekk so galið? Og hvussu ber tað til, at stjórin í so stórum milliónfelag kann úttala seg ið bløðunum og siga, at hann ikki kennir ta føroysku patafelagslógina.

Johan visir síðani til

siglingina millum Korsør og Kiel. — Tað var tosað nógv um, at ein biligur ferðaseðil skuldi fáa fólk við skipinum og leggja nógv av pengum eftir seg i handlunum umborð. Eg havi búð í Korsør og veit, at nærhendis havnini liggur stórt supermarked »Aldi«, og har tustu fólk niðan hvørja ferð tey komu við Norrønu fyri at keypa biligur vørur. So, ein biligur ferðaseðil umframt møguleikan at fara i land at keypa biligur vørur, var so vist eitt »kupp« fyri mangan týskan ferðamann. So eisini her hava ráðgevarar Smyril Lines tí verið heilt skeivir. Og tí er kanska heldur ikki so lægið, at undirskotið av hesi rutuni var so stórt. Men hvussu stórt, tað vita vit ikki enn!

Johan Niclasen heldur fyri, at samanberingin millum taravirkið og Norrønu visir okkum, hvussu stór tilvild ræður, tá talan er um at skaffa arbeidsplass og byggja upp ídnað i Føroyum.

Johan Niclasen heldur

fyri, at skal tað almenna seta pengar i arbeidsplass fyri at hava tey gangandi, so má tað eisini hava ávirkan og kunna taka avgerð um eitt nú at koyra leiðsluna frá, um hon er atvoldin til eitt vánaligt úrslit. — Hyggja vit okkum um i samfelagnum, so munnu ivaleyst finnast nógv dømi um virki og fyrirøkur, sum verða alment stuðlaðar, men sum framhaldandi hava vánaligar leiðslur, ið áttu at verið skiftar út.

Grótvirkið

Og at enda sigur Johan Niclasen: — Tað er sanniliga at fegnast um, at menn taka seg saman at royna nakað nýtt innan vinnulívið. Men tað er tianverri so, at tað verður bert hugsað um fisk og aftur fisk. Kanska skuldu bæði tari og grót havt toknir, so hevði tað eisini fingið liviumstøður. Tá eg nevni grót, so er tað sorgarboðini vit hoyrdu fyri ikki so langari tíð síðani um, at grótvirkið lat

Tað er ein fyrrverandi ídnaðarmaður og fyrrverandi maskinmaður á Norrønu, sum sigur hetta, Johan Niclasen í Havn. Hann ynskir at siga sína hugsan um Smyril Line og um tann ídnaðarpolitikk, sum landsstýrið hevur ført hesi seinastu árin.

Johan Niclasen var ein av teimum, sum var við at fáa taravirkið á Hulki i gongd í sínari tíð. Hann royndi av øllum alvi at fáa virkið at koyra víðari, tá útlitið sá mest dapurt út. Men hesar royndirnar miseydnast.

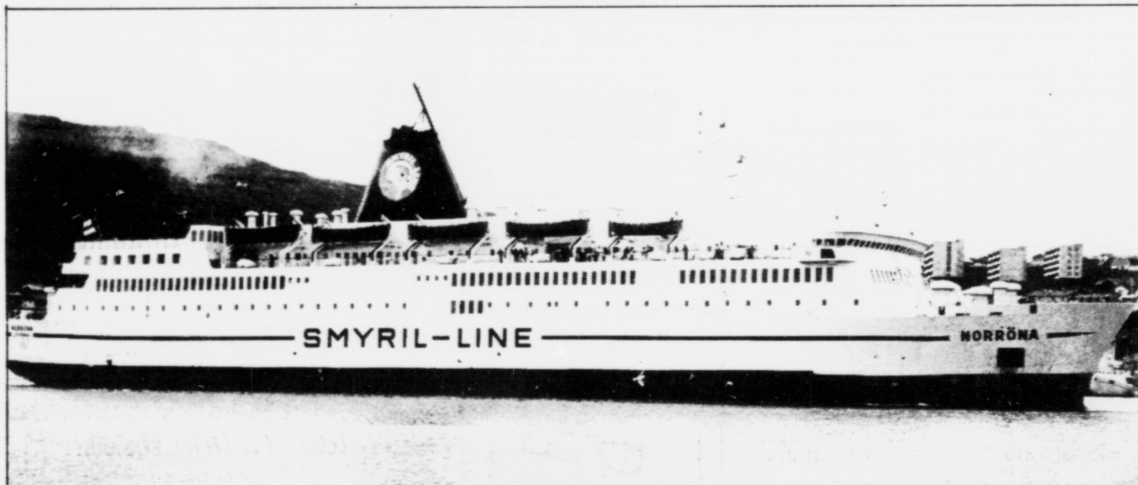
Orsøkin: virkinum tørvaði nakað av peningi til at klára tey fyrstu truplu innkoyringarárin. Hetta var jú ein heilt nýggj framleiðsla i Føroyum.

Johan kann ikki lata vera við at gera sammetingar millum støðuna hjá alginatvirkinum tá og støðuna hjá Norrønu nú.

Hann sigur: — Tað var

stórt spell, at taravirkið ikki fekk tær neyðuga fáu stuðulskráurnar frá tí almenna, soleiðis at virkið kundi koyra víðari. Vit vistu, at tað vóru innkoyringstrupulleikar. Men vit vistu eisini, at figgjargrunnar høvdu sagt um taraprojektið, at tað var eitt tað besta og mesí gjøgnumhugsaða og tilrættlagda projekt, teir høvdu sæð.

Vit mettu, at virkið eftir nøkrum fáum árum fór at geva yvirskot. Men at biðja landsstýrið við Paula Ellefsen sum ídnaðarmálaráðharran á odda um tann neyðuga peningin tá, var hópisleyst. Sjálvt um landsstýrið eisini var partaeigari i felagnum, so vildi tað ikki stuðla hesum spennandi og nýggja tiltakinum i føroyskari ídnaðarsøgu. Tí stongdi virkið, og i dag stendur tað so har á Hulki, fjalt av alskyns óruddi sum eitt



aftur. Eg kenni ikki alla søguna um hetta virkið, men veit, at hetta var einasta virkið av sínum slag i Føroyum, ið víðgjörði tað ráveruna vit eiga, grót. Tað kundi givið nógv framtíðar arbeidsplass. Hvussu nógv var pengar hetta virkið skuldi hava fyri at koyra víðari veit eg ikki, men eg kann bert einaferð enn sanna orð ídnaðarmálaráðharrans, sjálvan lógmann, Paula Ellefsen, at hann als ongan ídnaðarpolitikk hevði ført hesi árin i Tinganesi. Og lat meg enda við hesum spurningi: hvør eigur fyrrverandi taravirkið og hvat skal tað brúkast til???